

Presloviný

OD STUDENTŮ... PRO VŠECHNY!

JSEM VDĚČNÝ TÉTO ŠKOLE

Rozhovor s Jakubem Jarolínkem

ROZHOVOR
DRONY NA SSPŠ JIŽ OD
PŘÍŠTÍHO ROKU

CHCI SE UMÍSTIT CO NEJVÝŠE, ŘÍKÁ VESLAŘ ZE SSPŠ
NÁVŠTĚVNÍCI Z DALEKÉHO MEXIKA SI UŽILI SSPŠ
JSEM RÁD, ŽE JSEM MOHL PANA SENÁTORA POZNAT

02/2020

OBSAH

02/2020

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Vážené čtenářky a čtenáři, vítám vás v únorovém čísle našeho měsíčníku **Presloviný**. Jsem potěšen kladnými ohlasy na náš nový design a celkovou proměnu časopisu pro rok 2020. Pokud byste měli nápad na vylepšení nebo byste nám chtěli něco říct, jsme vám s naším týmem k dispozici. Můžete využít emailové adresy redakce.presloviný@gmail.com.

Pojďme se již přesunout k tomuto vydání našeho časopisu. Společně s absolventem SSPŠ Jakubem Jarolímek představujeme novou skupinu s názvem SSPS ITEC. O jejím fungování se dozvíte v rozhovoru a článku, který následuje úvodnímu slovu.

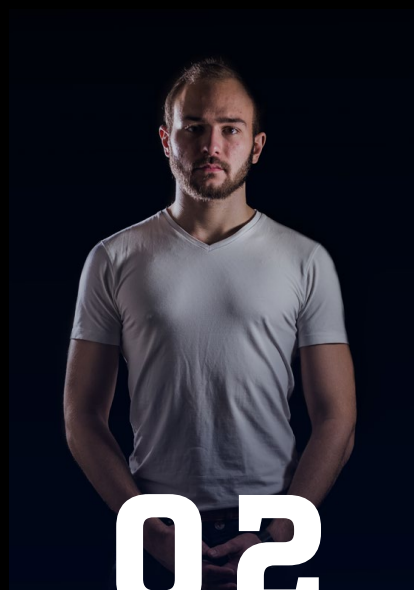
Mezi bezesporu zajímavé články tohoto čísla řadím též rozhovor s Filipem Zíkou o „návratu dronů“ na naši školu. Vaší pozornosti by neměly uniknout ani články o návštěvě mexických studentek a studentů

na Smíchovské SPŠ a maturitním projektu Cubelt. O tom, že na škole plné „ajtáků“ není o sport nouze se můžete dočíst v rozhovoru s veslařem Antonínem Mestkem, který má za sebou reprezentaci ČR na mistrovství. Studenti prvních ročníků si užili týden na sněhu, kterého se v Praze zřejmě nedočkáme, a tak vám přinášíme pohled z oblasti Špindlerova mlýna, kde zatím platí rovnice únor = sníh.

Zároveň bych se rád omluvil Filipu Reinišovi a Haně Marii Trnkové za chybu v lednovém čísle. Jsem rád, že mohu mít v týmu takto aktivní a velice šikovné spolupracovníky.

Ať je pro vás únorové číslo zajímavé a dozvíte se co nejvíce informací z naší „Preslovky“! Přejí též hodně štěstí nám všem a zároveň hodně sil kantorům do druhého pololetí tohoto školního roku.

Adam Pelej
šéfredaktor

02

ROZHOVOR
**JSEM VDĚČNÝ
TÉTO ŠKOLE**

Jakub Jarolímek

08

ROZHOVOR
**DRONY NA
SSPŠ JIŽ OD
PŘÍŠTÍHO ROKU**

Filip Zíka

16

REPORTÁŽ
**PROFESOR JIŘÍ
DRAHOŠ NA
SSPŠ**

Jakub Mirošník

JSEM VDĚČNÝ TÉTO ŠKOLE

– JAKUB JAROLÍMEK

A D A M P E L E J

Absolvent školy, Jakub Jarolímek působí, jako mnoho dalších absolventů, ve škole i po své maturitě, konkrétně zakládá pracovní skupinu SSPS ITEC. Nejen o ní jsme vedli rozhovor pro únorové vydání Preslovin.

Proč jsi šel na SSPŠ a co tě sem v roce 2014 táhlo?

Už v 8. třídě ZŠ jsem věděl, že chci na tuhle školu. V roce 2014 to pro mě byla jasná volba, a tak jsem tady začal studovat. Zaujaly mě možnosti a výběr aktivit, které škola nabízela svým studentům. Nicméně v té době to byl pouze zlomek toho, co se tady dá reálně dělat dnes. Líbilo se mi, že člověk si vyzkouší od všeho něco a pak si sám vybere, čemu se

chce později věnovat. Tak to proběhlo i u mě. Po dvou letech otukávání různých IT profesí jsem paradoxně zjistil, že se IT nechci věnovat a chci dělat něco úplně jiného.

“Naší parketou byla komunikace s lidmi a organizace aktivit.”

Byl jsi při studiu aktivní?

Do druháku jsem byl pasivním studentem, který si přišel ráno sednout do třídy, aby mohl ve 2 odpoledne jít domů. V této době jsme s kamarádem Petrem Gangurem měli v hlavě myšlenku odtud odejít. Ačkoliv si myslím, že je tato škola super, náplní a výukou nebyla pro nás. Všechno se pro mě změnilo ve chvíli, kdy si nás vzal pod ochranná křídla pan ředitel Sáblík. Vysvětlil nám, že je naprosto v pohodě nebýt zapálený pro IT, každému jde něco jiného a naší parketou byla komunikace s lidmi a organizace aktivit. To jsou v podstatě věci, kterým jsem se pak ve škole věnoval od začátku třetího ročníku. Zpětně si uvědomuji, že právě tato “práce” mi ve výsledku dala nejvíce za celé moje studium.

NA STŘEDNÍ JSEM NAKOUKL DO SVĚTA

Jak jsi jako asistent ředitele a totální neajťák odmaturoval? Máš nějaké tipy pro maturanty?

V rámci třetáku a čtvrtáku jsem se zúčastnil pomalu každé akce, co se na škole odehrála. Zároveň jsem s panem ředitelem jezdil na spoustu konferencí a jednání, což mi dalo opravdu hodně. Mohl jsem nakouknout zkrátka všude a to i do světa prostřednictvím zahraničních výjezdů. Právě skrze ně jsem prohloubil svou velkou vášeň v cestování, které by podle mého názoru mělo být nedílnou součástí vzdělávání mladých lidí.

Zlom přišel ve čtvrtém ročníku před maturitou, tehdy jsem zjistil, že ačkoli jsem nabral spoustu

neajťáckých zkušeností, na školní maturitu prostě nejsem připraven. Naštěstí se mi ale povedlo, ve svém volném čase, všechno doučit a maturitu úspěšně udělat.

Ted' bych navázal na rady pro maturanty. Pro studenty mám dvě doporučení. Za hlavní problém považuji čas. Asi bych nedoporučoval se všechno učit týden před maturitou. Ale když tomu člověk dá potřebný čas, tak jakoukoliv zkoušku pravděpodobně zvládne.

Druhým faktorem je podle mě stres, protože je velký rozdíl mezi člověkem, který je vystresovaný a v křeči, a mezi člověkem, který jde do maturitní místnosti uvolněný, nebojí se zkoušky a ví, co ho čeká. Opravdu se není čeho bát, ono je to vlastně takové pokecání si s učiteli. (směje se)

Co studuješ teď?

V tuhle chvíli jsem na VŠE, kde studuji naprosto úžasný obor Multimédia v ekonomické praxi, kde se v podstatě zabýváme marketingem a reklamním kreativním řemeslem, jako je například fotografie, video, tvorba grafického designu a mnoho dalších disciplín.

FOTO ARCHIV JJ

JSEM VDĚČNÝ TÉTO ŠKOLE

Jak ti v tom pomohlo studium na SSPŠ?

A to je přesně ono..., já jsem si úplně neodnesl ty IT zkušenosti, ale nebýt průmyslovky a těch příležitostí, které jsem na téhle škole získal, nebyl bych schopný se dostat na vysokou, a tam následně vytvářet ty věci, které tam děláme. Ačkoliv už jsem druhým rokem na vysoké, tak jsem vděčný téhle škole za všechno, co umím. V podstatě denně něco pro školu dělám a svým způsobem se jí snažím splatit to, co ona dala mně během studia. Na oplátku chci dát možnost ostatním současným studentům, aby získali něco víc, než samotnou hard skill výuku, když to tak řeknu.

“Přestože jsem ze školy po maturitě odešel, moje aktivity zde stále pokračují v podobě kurzů, nebo prohlídek.”

Čemu se věnuješ na škole dnes?

Ve čtvrtém ročníku, v rámci maturitního projektu jsem po Petrovi Hejhalovi začal přebírat kurzy pro turecké studenty, kteří k nám tou dobou jezdili na školu. Čas od času jsem udělal nějaký kurzík, začalo mě to bavit a začal jsem se sebevzdělávat v projektové koordinaci. To je něco, v čem jsem se našel a chci se v tom dál rozvíjet a zdokonalovat. Panu řediteli jsem zároveň pomáhal organizovat spoustu prohlídek po škole. A to jak pro zahraniční návštěvníky, tak pro významné české osobnosti.

V rámci tohoto projektu jsem sbíral zkušenosti, ale i přesto, že jsem ze školy po maturitě odešel, moje aktivity zde stále pokračují právě v podobě kurzů, nebo prohlídek. Jenže poslední dobou moje aktivity představují poměrně

hodně práce a zabírají dost času, proto jsem si v jeden moment uvědomil, že už to není jenom o mně, ale že je potřeba nabídnout tyto zkušenosti dalším studentům. A z tohoto důvodu jsem se rozhodl založit pracovní skupinu SSPS ITEC.

FOTO: ARCHIV JJ

Foto: MDP/Kamila Sedláčková

PŘEDSTAVENÍ

MLADÁ A KREATIVNÍ ENERGIE – SSPS ITEC

JAKUB JAROLÍMEK

„Jsme unikátní střední škola svého druhu v Evropě. Máme možnosti, jaké jiní ne a drží se nás mladá a kreativní energie. A tak se lidé z celé Evropy jezdí dívat, jak se u nás učí IT, a jak jsou studenti zapojeni do fungování školy.“

A to není nic nového. Už před více než šesti lety k nám na Smíchov po malých skupinkách mířili zahraniční návštěvníci, kteří chtěli naši školu vidět na vlastní oči, nebo kteří se u nás chtěli naučit něco, co by se na ostatních IT školách nenaučili. Ti pak Smíchovskou SPŠ doporučovali svým spolužákům a kolegům, a tak se počet návštěvníků rok od roku zvyšoval a zvyšoval.

Jenže každou prohlídku i každý kurz připravoval někdo jiný a občas v tom byl, lidově řečeno, tak trochu chaos. Chybělo společné organizování těchto aktivit.

To je přesně důvod, proč byl ke konci roku 2019 založen SSPS ITEC, který dělá přesně to, kvůli čemu přijíždějí lidé z celé Evropy a občas i ze zbytku světa. Studenti a absolventi pro ně pravidelně připravují prohlídky, při kterých jsou schopni na účastníky přenést naše nadšení, proaktivitu a organizují IT kurzy, kde poodhalují, jak u nás probíhá výuka moderních IT technologií a zároveň ukazují, jak motivujeme studenty k využití znalostí v praxi.

Jedná se tak trochu o win-win situaci. Zahraniční návštěvníci se u nás naučí něco nového a naši studenti a absolventi mají skvělou příležitost, jak si procvičit mluvenou angličtinu, nabrat zkušenosti

ohledně veřejného vystupování a projektové organizace a ještě k tomu mohou poznat nové lidi doslova z celého světa. Proto nikdy neváháme spolupracovat s jakýmkoli aktivním studentem/studentkou, absolventem, či učitelem. A příležitostí je spousta. Jen za necelou první polovinu školního roku 2019/20 navštívilo naši školu přes 400 zahraničních studentů a učitelů ze států od Portugalska, přes Turecko a Finsko, až po Jižní Koreu.

Stále se zvyšující návštěvnost přináší na pomyslná bedra SSPS ITEC velkou zodpovědnost. Proto je naší prioritou, krom vysoké kvality programu, aby všechen zmíněný program využíval pouze nevyužité kapacity školy a nenarušoval chod běžné výuky. Spousta lidí u nás tak ani neví, že se na SSPŠ něco takového dělá.

Naši zahraniční kolegové a spolužáci na naší škole nejvíce obdivují počet možností, které naše škola nabízí. Obdivují naši vybavenost i přes to, že jsme veřejná škola a studenti u nás neplatí školné. A hlavně – neskutečně oceňují naši mladou a kreativní energii. To je koneckonců fráze, kterou SSPS ITEC používá na všech svých reklamních materiálech. Protože si toho sami vážíme a je nám ctí tím inspirovat všechny naše hosty z celého světa.

SSPS
ITEC

DRONY NA SSPŠ JIŽ OD PŘÍŠTÍHO ROKU

JAN JEDLIČKA

V minulém roce měli žáci možnost se přihlásit na volitelný předmět, který se zaměřoval na drony. Tento rok již bohužel neprobíhá, nicméně v následujícím roce by mělo dojít k obnovení tohoto moderního předmětu. Proto se dnes o tomto tématu pobavíme s Filipem Zíkou, koordinátorem tohoto staronového předmětu.

Ahoj, mohl by ses na začátek představit?

Ahoj, jmenuji se Filip Zíka, je mi 19 let a chodím na SSPŠ. Jsem momentálně ve 4. ročníku a za chvíli maturuji. Mezi mé koníčky patří asi vše, čím protéká proud a rád létám s všelijakými modely.

Jak vlastně vznikl nápad obnovení předmětu o dronech a proč ho budeš koordinovat právě ty?

Tak na začátek, první verze tohoto předmětu nebyla úplně dobře připravená, tehdy to sice tak vypadalo, ale později se ukázalo, že to tak úplně není. Na tento VOP jsem se tenkrát

přihlásil, protože mě to zajímalo a potom se vlastně ukázalo, že mě to baví a že mě baví učit. Poté, co jsem tento školní rok dodělal s tím ne tak povedeným předmětem, jsem si prostě řekl a bylo mi nabídnuto, jestli bych ho nepřepřacoval a neudělal ho nově a lépe.

Co bude náplní předmětu?

Chtěl bych se víc zaměřit na tu praktickou část. Od začátku například výběr komponentů, klidně třeba pájení, prostě vzít to úplně od základů. Můj ideální sen je, že si každá skupinka postaví vlastní dron a poté se s ním budou učit i létat, aby to nebylo čistě teoretické, protože si myslím že pak by to nemohlo nikoho bavit.

Tím jsi mi vlastně odpověděl i na moji další otázku, která je: Jakým typem dronů se budete zabývat?

Chtěl bych to udělat tak, že by si každým tým vybral, co bude dělat. Samozřejmě dron nemusí být pouze létající, může to být klidně třeba chytrý robot, může to být ponorka. Takže když někdo nebude chtít létat a bude chtít třeba

chytrého robota, tak i když nejsem expert na roboty, tak proč ne, aspoň se také něco přiučím. Také bych to chtěl co nejvíce personalizovat, aby to každého bavilo a každý z toho měl to, co ho zajímá.

Co si myslíš, že je v tématu dronů důležité a nemělo by se vynechat?

Samozřejmě, když se řekne dron, tak každý myslí na létající kvadrokoptéru. Tím pádem bych to chtěl hodně koncipovat na to, aby každý měl povědomí o určitých součástkách, ze kterých se dron skládá. Takže motor, rám, vrtule, letový kontroler a tak dále. To jsou nějaké ty základní komponenty a myslím si, že by bylo dobré mít třeba z elektrotechnického hlediska povědomí o tom, jak fungují.

Budete se tedy zabývat pouze těmi hardwarovými záležitostmi?

No, když už si někdo ten dron postaví, tak by bylo dobré, aby ho uměl ovládat. Takže se budeme zabývat i letem.

Doslechl jsem se o jakési akci v Rakovníku týkající se vyučování, které ses prý zúčastnil. Mohl bys nám k ní něco říci?

Ano, určitě. Akce se jmenovala Digital fabric education. Jednalo se o školení směřované jak na učitele, tak i na studenty. Část pro učitele měla ukázat učitelům nějaké technologie a měla jim pomoci vylepšit určitý styl výuky. Školení bylo směřováno na výuku IT. Dále tam byla část pro studenty, kde se rozvíjelo umění práce v týmu. Také jsme se učili přemýšlet o problémech tak, abychom si ušetřili práci a výsledek byl správný.

A co bylo výstupem vaší práce?

Výstupem byla prezentace řešení určitých problémů, na kterých každá skupina celý týden pracovala.

Kdo se akce zúčastnil?

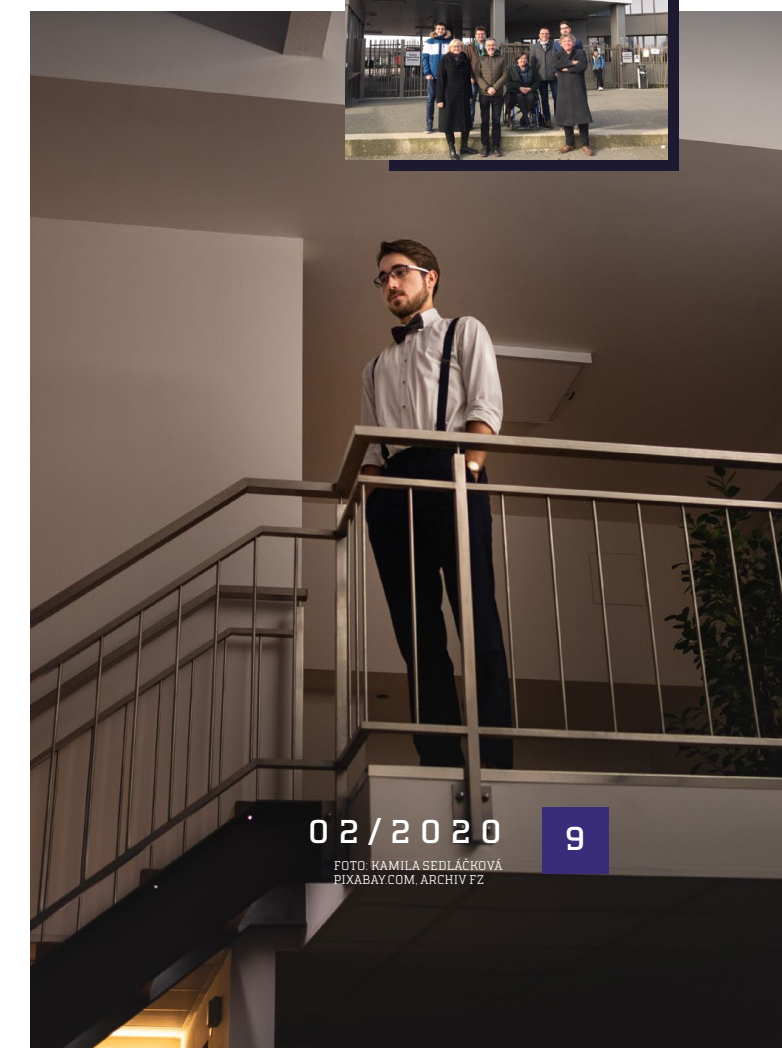
Na akci byly pozváni ať už starostové z regionu nebo členové z ambasad. Ti poté hodnotili naši práci a dávali nám feedback. Tento projekt byl iniciován organizací Středočeské inovační centrum a vedli ho tři odborníci z Mexika a jeden z Kanady.

Já ti moc děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů s tvým novým předmětem.

JAK JSME JEDNALI VE FRANCII FILIP ZÍKA

V lednu tohoto roku jsem s panem Sušickým zúčastnil jednání ve francouzském městě Rennes. Jednání se týkalo připravování nového projektu v rámci Erasmus+. Pokud bude projekt schválen (výsledky bychom se měli dovědět v květnu/červnu roku 2020), bude trvat 2 roky ve kterých bude uskutečněno celkem 6 mezinárodních setkání s dalšími partnery projektu (Francie, Španělsko, Německo).

Výsledkem projektu by mělo být samozřejmě zlepšení komunikace a anglického jazyka. Hlavním cílem je ale větší porozumění podnikání a určitě zvýšení povědomí o určitých aspektech řízení firmy. Toho chceme dosáhnout za pomoci vytvoření e-shopu, ve kterém se budou prodávat produkty vytvořené studenty. Pro tento e-shop bude vytvořena vlastní měna s vlastní platební bránou. Díky vysoké úrovni v oblasti zvuku (nahrávání, editace....), kterým oplývá partnerská škola z Německa, bude celkově e-shop a jeho produkty zaměřena na zvuk/hudbu a hudební nástroje.

VESLAŘ ZE SSPŠ: CHCI SE UMÍSTIT CO NEJVÝŠE

F I L I P B E Z S T A R O S T A

Těž v únorovém čísle vám představujeme studenty SSPŠ, kteří nesedí u PC, ale věnují svůj volný čas sportům. Antonín Mestek, student prvního ročníku na Smíchovské střední průmyslové škole, vám ve studentském rozhovoru popisuje jeho cestu k veslování a prvním úspěchům.

Co tě přivedlo k veslování?

Trenéři z plavání se mě zeptali, zda chci zkusit veslování. Že na to mám dobré předpoklady, tak jsem souhlasil a podstoupil vstupní testy. Začalo mě to bavit, byl jsem v tom dobrý.

Jak dlouho se věnuješ veslování?

Bude to necelý půlrok, a i přes to jsem ve své kategorii mezi nejlepšími v České republice

Jak často trénuješ?

Trénuji minimálně šestkrát týdně na trenažérech, v posilovně a v létě na vodě.

Co plánuješ do budoucna?

V roce 2020 bych se určitě chtěl umístit na prvních místech na Mistrovství České republiky a nejlépe i Evropy. Co bude dál se uvidí, rozhodně se chci veslování dále věnovat.

Co mám dělat, pokud chci také začít veslovat?

Zajít do nějakého klubu a podat přihlášku. Já chodím do VK Slavia Praha. Tam to probíhá tak, že na začátku projdeš dvoutýdenním testováním. To znamená tréninky s námi, kde zjistíš, zda tě to baví a zda na to máš po fyzické stránce.

Jaké jsou disciplíny a v jakých závodíš ty?

Přes zimu se jezdí jen trenažér je „zimní sezóna“. Přes léto se závodí jak na trenažérech, tak na vodě, základně od 2 do 6 km. Rozdělují se to podle počtu veslařů na lodi. Skif znamená jeden v lodi, dvojskif je pro dva. Párovka pro čtyři a osmi veslice pro 8 osob veslařů, a navíc ten, kdo udává tempo a řídí loď.

Jaká kategorie je ti nejvíce sympatická?

Nejvíce mě baví a naplňuje skif, spoléhám se sám na sebe.

Jaké jsou tvoje největší úspěchy?

K mému dosavadnímu nejlepšímu úspěchu patří Mistrovství Evropy na trenažérech na 2 kilometry, kde jsem skončil 10. v mojí kategorii.

Jak probíhalo mistrovství Evropy?

Rozcvičil jsem se a připravil fyzicky i psychicky na závod. Když jsem šel na trenažér, tak jsem byl nervózní, běhalo mi hlavou, co všechno se může stát. Jen, co jsem odstartoval, začal boj o první místo. V prvním kilometru se mi to dařilo, ale poté jsem začal pocítovat únavu a zpomalil jsem. V cíli jsem skončil jako 10., přesto to byl můj osobní rekord, za to jsem samozřejmě rád.

Děkuji ti za rozhovor a přeji hodně sportovních úspěchů.

FOTO: ARCHIVAM

NÁVŠTĚVNÍCI Z DALEKÉHO MEXIKA SI UŽILI SSPŠ

Š T Ě P Á N B E R A N

Poslední lednový čtvrtek na SSPŠ byl tak trochu mexický. Možná jste zaregistrovali, možná ne, ale 27. ledna naši školu navštívila početná skupina studentů a studentek z dalekého Mexika. Obor, ve kterém se ve své rodné zemi vzdělávají, jim nebyl vzdálený od toho, co vytváříme a učíme u nás. Naopak jim byl více než blízký, jedná se totiž o studenty Technické univerzity v Mexiku.

Říkáte si, co vlastně takoví Mexičané chtějí v naší škole? Odpověď je nečekaně jednoduchá. Chtějí si prohlédnout, jak vypadá jedna z nejlépe vybavených státních technických středních škol v Praze. Dle jejich výrazu v obličejích byli zřejmě mile překvapeni.

Jaký je čekal na Smíchovské střední průmyslové škole program? Vše začalo v přízemí budovy, kde měli možnost poznat pana Tesaře a konkrétně laboratoř IoT. Jan Tesař, vedoucí laboratoře IoT, jim popsal celé prostředí a ukazoval několik funkcí, čeho je jeho, jak svou laboratoř sám popsal, „dítě“ schopné. Po úspěšném dokončení přednášky o internetu věcí a jeho fungování na SSPŠ se studenti přesunuli do učebny číslo dva, kde na dvě studentky čekalo takové „překvapení“. Štáb mediálního domu Preslova je vyzpovídal z jejich zážitků z pobytu v Praze a dojmů z naší školy.

Po pauze se skupina rozdělila na dvě menší skupinky, které se postupně prostřídaly v učebně Kybernetické bezpečnosti. Studenti a studentky zde měli možnost poznat taje kybernetického prostředí a nabyli informace, jak to u nás s výukou kybernetiky funguje.

Spolu se skupinami jsme nevynechali ani učebnu 301, kde jim kantoři, kteří zde učí, udělali zajímavou přednášku o virtuální realitě a fungování těchto zařízení. Studenti a studentky, které dělilo od

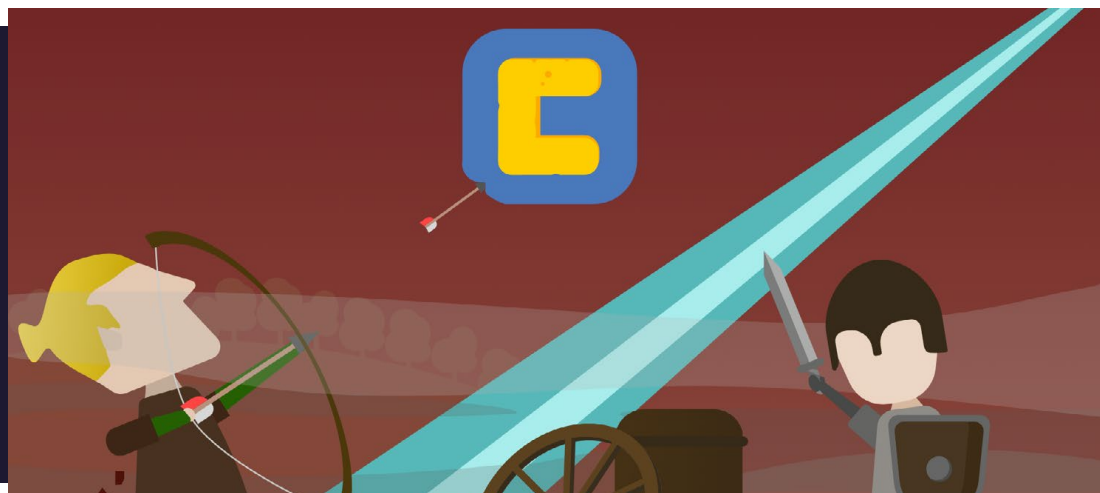
jejich domovské země téměř 10 tisíc kilometrů, se tak dozvěděli spoustu informací o předmětech, které se v této místnosti vyučují a měli možnost zaslechnout i mnoho zajímavostí o technické vybavenosti této učebny. Myslím, že si studenti a studentky návštěvu naší školy užili a odváží si i spoustu nových zkušeností a informací o hlavním městě České republiky.

Video z jejich návštěvy bude v brzké době dostupné na YouTube kanálu Presloviny a na webu www.preslovin.cz.

ILUSTRAČNÍ FOTO

JE TO VÍCE NEŽ JEN MATURITNÍ PROJEKT

MAXMILIAN FASSINGER

Jakub Kostka je vedoucím maturitního projektu CubeIt (jedná se o mobilní hru pro platformu Android). Na této hře pracuje 8 dalších žáků z třídy 4.D. Jakub je hlavním programátorem a zároveň vedoucím týmu. V tomto rozhovoru jsme probrali podrobnosti postupu vytváření tohoto projektu a jeho budoucí plány.

Čím se tento projekt zabývá?

Prvotním cílem byla samotná hra, která měla být následovníkem v tu dobu hraných mobilních her, kterým prostě něco chybělo, nehledě na jejich často pomalý vývoj. Projekt se však již stal něco více než jen hra. Konkrétně jde již i o webové prostředí, administrátorské prostředí, správu serveru a o běh samotného týmu, tedy přímé vystavení praktickému využití schopností a zvyk na kulturu práce v týmu, práce v obdobném prostředí již spíše připomíná podnik, nežli „jen“ školní projekt, či „jen“ mobilní hru.

Kdo ještě pracuje na tomto projektu?

Na projektu dále pracují studenti Jan Cigánek, Christian Belei, Oldřich Čihák, Maxmilian Fassinger, Tomáš Kermes, Daniel Šupšak, Marek Langer a David Bořík – všichni ze třídy 4.D.

Jak se liší letošní postup od předchozího roku?

V letošním roku jde více o vytvoření prostředí srovnatelné se začínajícím, či menším podnikem a zvýšení samostatnosti členů v týmu – tedy o zvyk na obdobnou kulturu. Tyto znalosti však musíme improvizovat a pouštět se do výzev sami.

Jaká část tohoto projektu je pro Vás nejtěžší?

Těžké bylo skloubit dvě pracovní pozice (hlavního programátora a vedoucí týmu), vytváří to na mě určitý tlak tím, že by projekt beze mě nedokázal fungovat. Jako nejtěžší bych si vybral projektový management, jako programátor nemusím řešit tolik věcí, ale jako vedoucí jsem zodpovědný za celý projekt – je to pro mě přeci jen větší novinka.

Hledáte beta testery pro tuto hru?

Aktuálně ne, v týmu jsou už 2, které je stále třeba učit a trénovat, tudíž bychom nebyli schopni se věnovat více členům na této pozici a zároveň není ještě tolik, co testovat.

Chcete tuto hru vyvíjet i v budoucnosti – mimo maturitní projekt?

CubeIt je stále vyvíjející se projekt – v plánu máme mnohem více věcí, než je obsaženo v analýze projektu. Bude tedy potřeba aplikaci do určité míry dokončit, nicméně chtěl bych být podnikatelem a podnikatel by měl vycítit, kdy projekt není schopen produkovat dostatečné finance, aby se práce vyplatila. V takovém případě bychom přešli na něco odlišného. Napadá mě založit firmu, která by se zaměřovala na vytváření vlastních produktů, či na základě kontaktů a spolupráce s jinými podniky. Shrnu bych to tedy tím, že aktuálně máme za cíl dokončit úkoly, které jsme si stanovili na začátku roku – a na základě výsledků se rozhodneme, zda budeme chtít hru vyvíjet dál.

Narazili jste během projektu na nějaký problém? Pokud ano, jak jste ho vyřešili?

Velkým problémem je komunikace a pracovní morálka týmu, jelikož žádný z členů není zvyklý na práci v týmu, a ještě neměli možnost pracovat v tomto oboru. Můžu však říct, že se úspěšně naučili a je vidět pozitivní vývoj. Dalším problémem je prokrastinace a nastavení priorit členů – avšak na druhé straně nemohu očekávat, že tento projekt bude jejich 1. prioritou, protože všichni zároveň studujeme a někdo má ještě více povinností. Bohužel se občas vyskytuje problém i v případech, kdy člen nemá jiné povinnosti, to však už záleží na individuální pracovní morálce a cílevědomosti dané osoby.

Jak se změnila Vaše priority z 3. ročníku?

Ve 3. ročníku jsem si ještě nebyl jistý tím, co chci dělat, vlastně jsem to ani nemohl vědět, protože se moje nejzásadnější schopnosti a znalosti v té době teprve vyvíjeli. V letošním roku jsem se rozhodl, co chci a co budu dělat. Opustil jsem firmu, ve které jsem pracoval jako programátor, ve které měl jsem již relativně jistou budoucnost, nicméně jsem se rozhodl pro jiné cíle. To samé platí pro školu, kterou sice dokončit samozřejmě chci, nepovede-li se to, nebudu tak zničený, protože mám odhodlání a jistotu v hlavě, to má dle mého mnohem větší hodnotu než diplom, či pracovní zkušenost v životopise.

FOTO: MATĚJ ZÍKA

Kdy bude aplikace dostupná pro veřejnost?

Součástí posledního výstupu je publikace na Google Play pod štítkem „Beta“, aplikace je momentálně dostupná pouze pro platformu Android, nicméně plánujeme naprogramovat v budoucnosti verzi pro iOS.

REPORTÁŽ

JAK OŽIVIT KONFERENCI ZAJEDNU MINUTU

MICHAEL KALISTA

Jednou z našich reportáží je i návštěva SSPŠ v prostorách Centra města budoucnosti Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky. Dnes tu vidíme nejen mnoho starostek a starostů, ale též zástupců z orgánů státní a regionální správy. V pozdějším odpoledni již mají mnozí z nich velkou práci udržet svou pozornost a někdy i otevřené oči, jenž se jim tu a tam klíží únavou. Občas jejich povadlý zrak zabloudí do přilehlého prostoru, kde se pohybujeme my, absolventi a šest studentů Smíchovské střední průmyslové školy, někteří z nich s kamerou či fotoaparátem.

Moderátorka konference Svazu měst a obcí zve do poněkud ospalé atmosféry dalšího z prezentujících, kterým je ředitel naší školy, Ing. Radko Sáblik.

„Měl jsem loni docela hektický rok,“ svěruje se posluchačům vyzvaný řečník. „Kromě toho, že jsem ředitelem střední školy, jsem ještě místostarostou v Mníšku pod Brdy, a také jsem byl ministrem školství jmenován do osmičlenné pracovní skupiny, která připravovala novou vizi vzdělávání pod názvem Strategie 2030+. A aby toho nebylo málo, na žádost pana senátora Jiřího Drahoše jsem se stal členem jeho poradního týmu,“ vypočítává svá angažmá, pak se lehce usměje. „Když už mluvím o Mníšku pod Brdy, je důležitý tím, že v něm bydlí hned tři významné současné osobnosti. Tak v první řadě já,“ vyvolá mezi přítomnými smích. „a pak také ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček, no a starostkou je Magdalena Davis, nová předsedkyně Strany zelených.“

Zatímco ředitel naší školy, Ing. Radko Sáblik hovoří o škole, o vzdělávání, a přítomní ožívají, my zatím připravujeme naši prezentaci o školních projektech. Jedná se především o projekty vývojářského Studia 301, Mediálního domu Preslova a Laboratoře internetu věcí, tedy těch oblastí, ve kterých lze nabídnout spolupráci či výstupy pro města a obce. I jejich prezentace je vedena v odlehčeném duchu, což

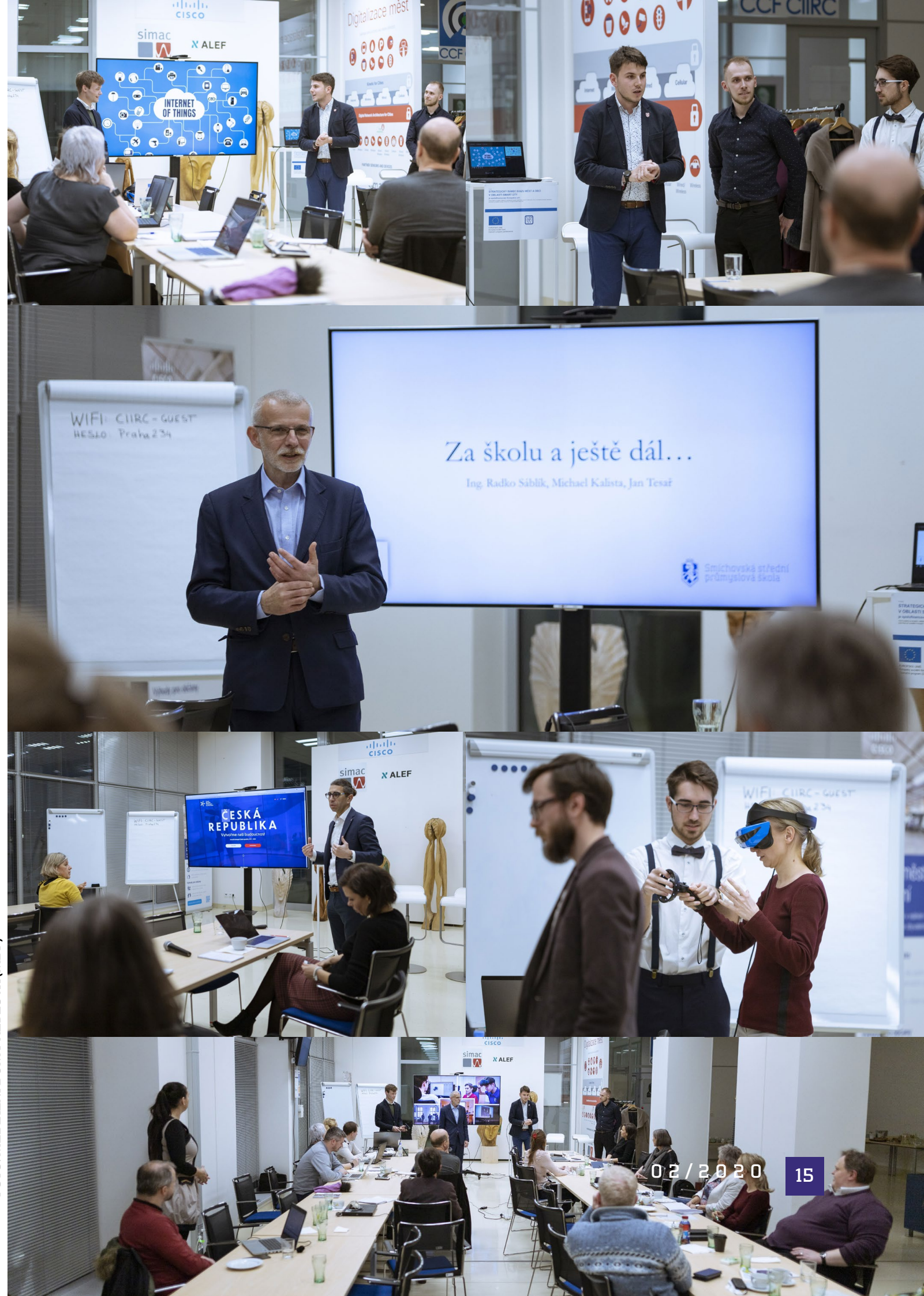
jí však vůbec neškodí, naopak. Já a další absolventi včetně Honzy Tesaře a Adama Příbyla jsme postupně představili naše školní projekty a z okolních výrazů bylo zřejmé, že atmosféra trochu ožila.

Bokem ještě vidíme ředitele SSPŠ, jak si povídá s Pavlem Kardou, jednatelem České asociace chytrých měst. „Pane řediteli, stačila vám jen jedna minuta, abyste ospalou atmosféru naprosto změnil. Vystoupení vaše a vašich kolegů bylo skvělé a sám jste viděl, jak přítomné zaujalo,“ říká. Nejen mne potěšil, i ostatní absolventi a pan ředitel jsou očividně potěšeni ze slov chvály.

Ředitel Smíchovské SPŠ jedná i s dalšími zájemci o spolupráci, tvoří se skupinky přítomných účastníků konference, kteří buď zpovídají jednotlivé zástupce školy anebo si prohlíželi výstupy ve virtuální a rozšířené realitě. Mezi nimi David Sláma, ředitel Odboru strategického rozvoje a koordinace veřejné správy Ministerstva vnitra České republiky nebo Robin Čumpelík, koordinátor Národní inovační strategie pod Ministerstvem průmyslu a obchodu. Tato aktivita se nazývá „Czech Republic The Country For The Future“. V té se angažuje jako externí pracovník i Ruth Bízková. V minulosti byla mimo jiné ředitelkou Středočeského inovačního centra a z této pozice již dříve se Smíchovskou SPŠ úzce spolupracovala. A ráda by na tuto tradici navázala.

Jsem si jist, že naše návštěva v Centru města budoucnosti Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky byla přínosná a škola tak i nadále bude rozšiřovat svou síť partnerů a spolupracujících subjektů.

FOTO: MEDIÁLNÍ DŮM PRESLOVA (MDP)

JSEM RÁD, ŽE JSEM MOHL PANA SENÁTORA POZNAT

JAKUB MIROŠNÍK

Závěrem ledna se v naší škole ukázala též vzácná návštěva v podobě profesora a senátora Jiřího Drahoše. Přestože tato návštěva byla plánována na dvě hodiny, protáhla se téměř na dvojnásobek. Závěrem byla připravena diskuze s příjemným a velmi vzdělaným akademikem a senátorem. Diskuze zanechává dobrý dojem na každém jejím účastníkovi. Ne, to není hrané, když mu s úsměvem po jejím skončení podávají ruku. Ale jak vlastně celý den probíhal? Pojdme si ho připomenout v této reportáži.

Do dveří více než stoleté budovy Smíchovské střední průmyslové školy vchází senátor a profesor Jiří Drahoš, předseda Výboru pro vzdělávání Senátu Parlamentu ČR. Hned se ho ujmá několik studentů a odvádí ho do ředitelny školy. Zde si host odkládá a poté padne jeho zrak na nové vydání časopisu Presloviny.

„To je velká změna,“ prohlíží si ho.

„Ano, studenti udělali novou grafiku a také našli jinou tiskárnu,“ vysvětluje ředitel Radko Sáblik. „A tady je jeho šéfredaktor,“ pohlédne na studenta Adama Peleje, který právě vchází do ředitelny, aby doprovodil hosta při prohlídce školy.

„Tak to jste vy, pane Peleji?“ zaskočí oslovením studenta Jiří Drahoš. „Hned jak jsem přišel, upoutal mě nový vzhled vašeho časopisu. Nemyslete si, čtu ho velmi pozorně.“ Po úvodním pozdravu vycházíme z ředitelny na prohlídku školy, která trvá asi hodinu, přesně podle připraveného programu. Následně se vzácný host přesouvá na besedu do učebny, kde je vytvořen improvizovaný kulatý stůl. Debatu moderuje ředitel Smíchovské SPŠ, vítá přítomné účastníky a panu senátorovi vysvětluje, že jde o tradiční formát, při němž debatují učitelé, absolventi a studenti, vytvářejí vize školy,

diskutují o nich. Jiří Drahoš se krátce představuje, pak se jíž věnuje přítomnosti.

„Na úvod bych chtěl vyjádřit radost nad tím, že pan ředitel Radko Sáblik byl tak laskavý a přijal moji nabídku a uvolil se působit v mém poradním expertním týmu,“ obrací se k moderátorovi besedy, pak se rozhlédne po dalších přítomných. „Doposud jsem o vaší škole pouze slyšel od jiných, od pana ředitele, četl o ní ve vašem školním časopise Presloviny. Ten čtu pravidelně a opravdu pozorně. Ale nic nemůže vyrovnat osobní zážitek, ten je mnohem působivější. A já si dnes vaši školu mohl prohlédnout a hovořit s mnohými z vás a s vašimi kolegy. Musím smeknout před tím, co jsem na škole spatřil, před tím, co na škole všechno děláte. Opravdu, klobouk dolů.“

Kromě hosta a moderátora sedí kolem kulatého stolu šest pedagogů, z toho tři absolventi školy, a dvanáct studentů. Diskuse je opravdu velmi otevřená a dochází k polemice nad probíranými tématy. Debata je naplánována na hodinu, nakonec však trvala hodinu a tři čtvrtě.

„Je vidět, že vaši učitelé a studenti jsou zvyklí na podobné diskuze, a také musím velmi kvitovat, že se nebojí říci názor, který je rozdílný od vašeho, oponovat vám,“ obrací se Jiří Drahoš k řediteli Smíchovské SPŠ, a ve tváři se mu zračí spokojenost. Jeho návštěva však ještě nekončí, přesouvá se do ředitelny na rozhovor pro Mediální dům Preslova. Ten vede výborně oblečený a připravený student třetího ročníku Vojtěch Linha.

„Skvělý zážitek,“ neskrývá posléze svou velkou spokojenost, „Během tohoto týdne již druhý skvělý rozhovor, nejprve s německým profesorem Wolfgangem Wahlsterem v Betlémské kapli a teď s panem Jiřím Drahošem tady,“ doslova září.

Určitě není sám, kdo je dnes spokojený, pan senátor udělal svým přístupem velký dojem na všechny, kteří s ním měli možnost diskutovat či se s ním potkali během jeho návštěvy. Ta se z dvou naplánovaných hodin protáhla na tři a půl hodiny.

„Jsem moc rád, že jsem mohl pana senátora poznat,“ říká Adam Pelej. „Amusím přiznat, že mě velmi zaskočil a zároveň potěšil, když mě oslovil jménem, jako šéfredaktora našeho školního časopisu,“ zajiskří mu v očích.

VÍCE FOTOGRAFIÍ VE FOTOREPORTÁŽI NA DVOUSTRANĚ 24-25

FOTO: MDP

DO ŠPINDLU JEZDÍ HVĚZDY I SSPŠ

TOMÁŠ HANOUSEK

SSPŠ navštívila, jak je již zvykem, zimní krajinu Krkonoš, a to konkrétně lyžařské středisko Špindlerův mlýn. Jak si žáci prvního ročníku užili týden na horách? Článek z výjezdu přinášíme i vám, našim čtenářům.

Lyžařský kurz trval od neděle 12. ledna až do pátku 17. ledna. V neděli jsme si řekli, jak bude lyžařský kurz probíhat, řád kurzu a také rozdělení do skupin. Pondělí začalo vydatnou snídaní v podobě švédských stolů. Jelikož první den ještě všichni měli dostatek sil, vydali jsme se na sjezdovku pěšky. Po ranní dvoukilometrové rozcvičce jsme nasadili lyže a vydali se na první jízdu. Pondělní počasí nám moc nepřálo, a proto jsme se rozhodli jít dřív na oběd. Jídlo na sjezdovce bylo vcelku dobré, ale ceny, jak už je známo, byly dost přepálené.

Od úterka do čtvrtka nám naštěstí nepršelo, ba naopak bylo polojasno a občas vykouklo i sluníčko. Bohužel ve středu byla trochu mlha, takže na sjezdovkách byla špatná viditelnost.

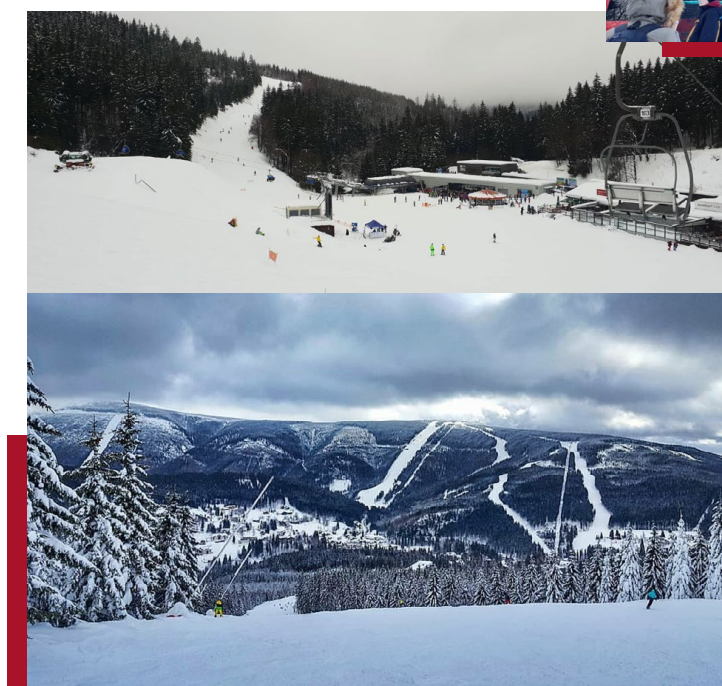

FOTO: ARCHIV SSPŠ

WELLNESS? NECHYBĚLO!

Po lyžování jsme měli možnost využití wellness, kterou jsme si nenechali ujít. Přece relaxace je po lyžování potřeba. Večeře na hotelu Lesana byly vynikající už jenom díky tomu, že bylo na výběr ze tří jídel. Samozřejmě nechyběl ani zákusek.

Velice se mi líbilo jak ubytování, tak i lyžování a program lyžařského kurzu. Pokud bude v budoucnu možnost podobné akce, určitě se jí rád zúčastním.

JAK SE DĚLÁ HUDEBNÍ KLIP?

A D A M K A L A B I S

S touto činností jsme se jako skupina setkali již ve třetím ročníku, když jsme ve studentském projektu měli za úkol zpracovat jeden hudební klip. Tentokrát to jsou klipy tři.

Tak trochu zavzpomínáme. Když se blížil konec druhého ročníku, dohodl jsem se se svými kamarády, že natočíme hudební klip. Hudební klip zahrnuje scénář, hudbu instrumentální nebo zpívanou, a především video které hudbu doprovází. Ve třetím ročníku jsme tedy začali s přípravami na natáčení. Nejdříve jsme si rozdělili role, sepsali jsme scénář, který byl překvapivě náročnější na vypracování než samotné natáčení klipu, a šli jsme točit. Mysleli jsme, že náš první klip bude alespoň trochu podobný jako ty v zahraničí. Mýlili jsme se... Všechny nás zajímá hudební i filmová produkce a věci s tím spojené. Vždy nás fascinovalo, jak takový klip vzniká a kolik je za tím práce.

Mé samotného zajímají spíše novější klipy, které obsahují různé efekty a stylové přechody. K mým oblíbeným režisérům a producentům patří třeba DIRECTOR X, který udělal nespočet klipů pro většinu umělců z Ameriky, nebo skupina AWGE, která úzce spolupracuje s uskupením ASAP MOB a dalšími. Tito autoři mají svůj styl natáčení, který je nezaměnitelný. AWGE využívá ve svých klopech obrázky jednoho nebo několika různých lidí, ze kterých poskládají postavu, a následně to využijí jako přechod do dalšího záběru. Přesně podle těchto věcí poznáte, že tento klip dělalo toto uskupení.

Také se mi líbí, když se do tvoření klipů zapojují i interpreti skladby, na kterou se klip točí. Naším interpretem je Mikuláš, se kterým

píšeme scénáře a v klipu hraje. Mikuláš tvoří instrumentály, do kterých pak nahraje svůj zpěv nebo rap. Já mám na starost kameru a pomáhám s celkovou produkcí klipu. Také konzultuji s Mikulášem hudbu, protože též skládám instrumentály a umísťuji je na internet. David stojí za postprodukcí a střihem.

V průběhu každého natáčení se učím novým věcem, všímám si detailů, hraji si s nastavením kamery a experimentuji. Nejvíce problému vzniká vždy, když jdeme stříhat, protože zjišťujeme, že záběrů není dostatek. Proto jsme si pro příště řekli, že záběrů uděláme dvakrát tolik, a to z různých úhlů, aby klip vypadal dynamičtěji. Také se nám stalo, že jsme ze dne na den změnili skladbu, takže jsme museli některé záběry přetáčet znovu, což bylo nepříjemné. Nyní máme za sebou tři klipy s tím, že nás ještě jeden čeká. Jelikož to bude náš poslední klip chci, aby vypadal co nejlépe. Scénář a lokace už jsou vymyšleny, teď zbývá jen pořídit kvalitní záběry a správně sestříhat.

FOTO: YOUTUBE, ARCHIVAK

STUDENTI SE STÁVAJÍ PROFESIONÁLY

K A M I L A S E D L Á Č K O V Á

Nacházíme se v zaplněné Betlémské kapli, která utichá, povstávají účastníci předávání slavnostních ocenění a také Čestného doktorátu pro německého profesora Wolfganga Wahlstera, otce myšlenky Průmysl 4.0. Již krátce poté za podmanivé hudby vstupuje do krásných prostor volným krokem procesí, tvořené slovnými pány profesory, nejvyšším vedením Českého vysokého učení technického, ČVUT.

Ani na této akci nemůže chybět zastoupení našeho Mediálního domu. S mými spolužáky vše zaznamenáváme do našich reportáží. S námi tu „pobíhá“ i štáb České televize. Paní profesorky a páni profesori pomalu přistupují ke křeslům na pódiu, na pokyn ceremoniáře usedají. Následují proslovy, předání Čestného doktorátu i ocenění významných členů pedagogického sboru ČVUT za jejich vědeckou činnost.

Slavnostní akt, kterému přihlížel i ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček, se chýlí ke konci a opět s podbarvením živé hudby dámy a pánové v historických hábitech v průvodu důstojně opouštějí prostor. Většina z nich, spolu s hosty, se přesouvá na připravený raut. Až na naši studentskou skupinu Smíchovské střední průmyslové školy a jejího ředitele Radko Sáblika, který zdánlivě nezúčastněným pohledem sleduje počínání zpravodajského týmu Mediálního domu Preslova. Ten se totiž připravuje na rozhovor s Wolfgangem Wahlsterem. Tvoří ho třetáci, kromě mého fotografického já i náš hlavní kameraman Daniel Fric, redaktor Vojtěch Linha a prvák Martin Kimla v pozici druhého kameramana. Ještě před samotným natáčením ladíme poslední detaily včetně křesel,

osvětlení scény či výběru nejvhodnějšího místa pro umístění kamery.

Hlavní hvězda dnešního slavnostního programu na sebe nechává čekat, ale ne svou vinou, je o něj velký zájem mezi přítomnými. Nakonec však přichází, chová se velmi vstřícně, žádná arogance, namyšlenost, ale úsměv a porozumění. Ochotně odpovídá na dotazy, bez náznaků nevole pózuje i pro fotografování, které se obešlo též bez potíží. Veškerá komunikace probíhá v anglickém jazyce a bez nejmenších problémů.

„Vaši studenti jsou opravdoví profesionálové. Svým přístupem, vystupováním i svým oblečením,“ říká manažerka komunikace z ČVUT paní Alena Nováková směrem při rozhovoru s ředitelem Smíchovské SPŠ a jeho týmem. **„Jsem na ně hrdý,“** přikyvuje pan ředitel, pohlédne na reportéra Vojtěcha Linha v jeho slušivém obleku, s motýlkem u krku. Po pravdě, je ustrojený lépe než redaktor České televize, který s panem profesorem vedl rozhovor před začátkem slavnostního aktu. Po dotočení rozhovorů a reportáží již balíme své nástroje, náš redaktor Vojta Linha pak ukládá taháky v podobě vypracovaných otázek. Na rozhovor se připravoval opravdu svědomitě.

„Moc si vážím toho, že jsem mohl hovořit s tak významným panem profesorem. Myslím si, že byl i trochu překvapený, co jsem si o něm nastudoval,“ říká se spokojeným výrazem ve tváři Vojtěch Linha. **„Dnešní den studenti zase o něco pozvedli kredit Smíchovské SPŠ,“** je spokojený i Radko Sáblik, **„Navíc já měl příležitost hovořit o další spolupráci s rektorem ČVUT a ředitelem Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky,“** doplňuje.

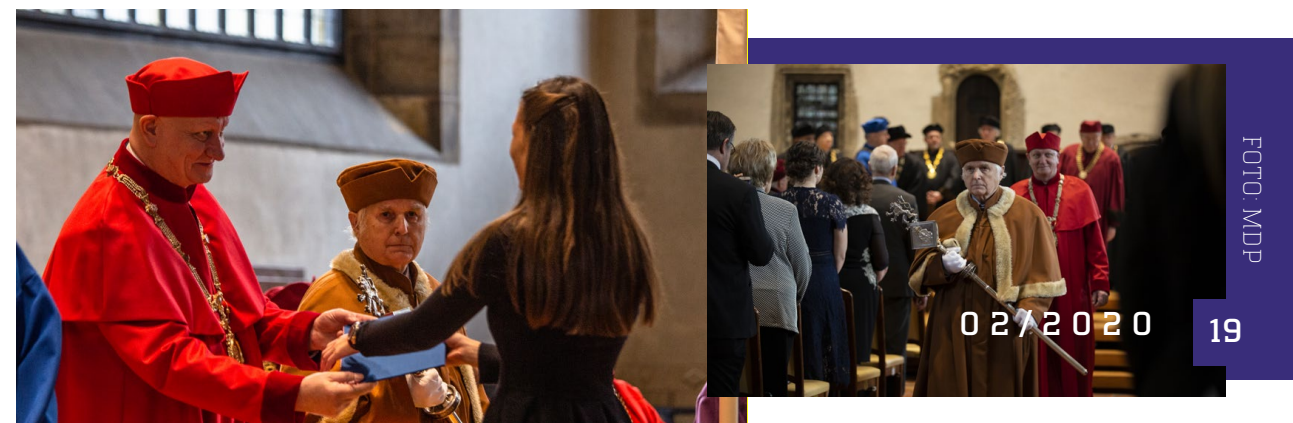

FOTO: MDP

BRITSKÉ UNIVERZITY SE PŘEDSTAVILY VEŘEJNOSTI

ONDŘEJ HLAVÁČ

Setkání s britskými univerzitami na Britské ambasádě se konalo 24. ledna 2020. Jak probíhalo? I to se dozvíte v našem článku.

Na místo jsme dorazili lehce před jednou hodinou odpoledne, právě když se začali seskupovat první návštěvníci. Po chvíli jsme se přesunuli do samotné rezidence, kde se setkání konalo. Při zahájení jsme byli seznámeni s programem akce a univerzitami, které se nám měly představit.

Na začátek se nám představila společnost UniLink, která pomáhá studentům středních škol vybrat správnou univerzitu pro studium ve Velké Británii. Dozvěděli jsme se něco málo o fungování v minulých letech a také o celém procesu výběru a následné pomoci při přihlašování.

Vzápětí již začaly s prezentací samotné univerzity. Celkem se jich vystříдалo pět a každá se v něčem lišila, ať už to byla lokace, výuka, počet oborů nebo samotný kampus. Všechny však oplývaly možnostmi a vysokou úspěšností svých absolventů. Pro české studenty je studium v zahraničí velkou výzvou a strach jim může být překážkou. Není však třeba se bát, společnost UniLink se o studenty stará po celou dobu studia a podle zkušeností absolventů, kteří se setkání také účastnili, je adaptace na místní prostředí velmi rychlá.

Dále už následoval jen společný networking, během kterého jsme se mohli ptát na konkrétní dotazy zástupců univerzit nebo absolventů. Zeptali jsme se jednoho z nich na osobní zkušenost a zdali to vše stálo za vynaložené

úsilí. Absolvent Lukáš nám řekl: „Kromě získaných přátel a spousty skvělých zážitků jsem měl možnost studovat obor, ke kterému bych se normálně nedostal a určitě všem doporučuji jít za tím, co je baví.“

FOTO: ARCHIV SSPŠ

OCULUS PŘEDSTAVIL NOVINKY „NA HLAVU“

DENIS ROHOŽKA

Oculus Quest a Oculus Rift S je dvojice nejnovějších brýlí pro virtuální realitu od společnosti Oculus VR. Tyto dva výrobky byly společností Oculus VR vydány pouze dva měsíce od sebe a oba představují skvělý způsob, jak pocítit nezapomenutelný zážitek z virtuální reality na vlastní kůži. Možná se nabízí otázka, proč vydávat dvoje brýle pro virtuální realitu takto krátkou dobu po sobě? Je to jednoduché. I když jsou oboje zařízení tím nejlepším, co v současné době společnost Oculus VR nabízí, jsou mezi nimi určité rozdíly, které zákazníkovi ujasní, které brýle si spíše pořídit a které budou lépe kompatibilní s jeho životním stylem.

Oculus Rift S byl vydán 20. března 2019 a jedná se vlastně o upgradovanou verzi, již námi všemi známého Oculusu Rift. Tento model není dostatečným pokrokem na to, aby byl hoden názvu Oculus Rift 2, ale přesto přišel s řádkou vylepšení, které stojí za tu myšlenku, zda hodit do kouta starý model a koupit nový, či ne. Bylo zvýšeno rozlišení z 2160x1200 na 2560x1440, což zajistí ostřejší obraz a větší pohodlí očí. Tomuto také prospěje zvýšení hustoty pixelů z 456ppi na přibližně 600ppi. Rozšířilo se také zorné pole na 115 stupňů ze 110 stupňů. Toto nezní jako žádná razantní změna, avšak ve VR se každý stupeň počítá. Oculus Rift S se ale bohužel nedomáhl jen vylepšení. Snížila se totiž obnovovací frekvence, která je nyní 80Hz namísto devadesáti, jak je to u základního modelu Oculus Rift. Nemělo by to snad však představovat nějak veliký problém.

Pokud již člověk vlastní základní model Oculus Rift, je pouze na jeho zvážení, zda upgrade na nový model série Rift, který u nás stojí přibližně 13 tisíc Kč, uskutečnit. Pokud ale člověk ještě nevlastní brýle pro virtuální realitu, má VR ready PC neboli jeho počítač je dostatečně výkonný na to, aby zvládal virtuální realitu a přemýšlí právě o produktu od firmy Oculus, pak je Oculus Rift S jasná volba.

Nyní se dostáváme k hlavnímu rozdílu Oculusu Rift S a Quest. Pokud člověk nemá VR ready PC a jeho komponenty by nezvládly takový nápor. Na scénu přichází Oculus Quest, vydaný 21. května 2019. Jeho

výhodou je to, že k jeho používání není potřeba mít počítač žádný. Operuje naprosto sám o sobě, což znamená, že je lehčí, přenosnější a velké množství kabelů, které by vás poutaly k vašemu PC, neexistuje. Všechny senzory, které brýle pro virtuální realitu potřebují, jsou již zabudovány na nich samotných. Funkce jsou na tomto modelu naprosto stejné, jako na dalších plnohodnotných VR brýlích. Quest také používá stejné ovladače jako Rift S, ty na sobě mají snímače prstů. To znamená, že ovladač pozná, jaký z prstu na vaší ruce na něm máte položený a jaký ne. Tato funkce neuvěřitelně přidává k realitě úchopu předmětů a celkového vnoření do zážitku.

Vše to zní až moc dobře, a tak to bohužel i je. Jak už bylo řečeno, jelikož se Quest nepřipojuje k žádnému počítači, všechno hardware je ukryt přímo v brýlích. Zařízení je poháněno mobilním procesorem Snapdragon 835. Nemůže tedy nikdy dosáhnout takové kvality zobrazení jako jiná VR připojována k PC a takového výkonu, aby zvládal všechny hry vyrobeny pro VR. Další menší nevýhodou je, že brýle při hraní nejsou ničím napájeny, tedy je v nich lithium-iontová baterie, která zajistí 2 až 3 hodiny nepřetržitého hraní. Oculus Quest se prodává ve dvou provedeních. Verze se 64GB vnitřní paměti u nás najdeme za přibližně 12 tisíc Kč a verzi se 128GB vnitřní paměti cca za 15 tisíc Kč.

Je to jednoduché, pokud jste málo doma, hodně cestujete nebo si nechcete pořizovat VR ready PC, ale stále si chcete užít krásy virtuální reality, Oculus Quest je volbou pro vás.

FOTO: OCULUS

ZPRÁVY Z PRESLOVKY

SOUHRN JE VYTVÁŘEN NA ZÁKLADĚ ŘEDITELM SEPSANÝCH INFORMACÍ PRO STUDENTY, KTERÉ VYCHÁZEJÍ Z PORAD VEDENÍ ŠKOLY A JSOU STUDENTŮM POSKYTOVÁNY KAŽDÝ TÝDEN.

REDAKCE

ZASEDÁNÍ STŘEDOŠKOLSKÉHO PARLAMENTU PRAHY

V pondělí 16. prosince 2019 se v budově Nové radnice Magistrát HMP uskutečnilo zasedání Středoškolského sněmu hl. m. Prahy.

„Hlavní téma Středoškolského parlamentu bylo propojení a spolupráce školních rad. Výsledkem asi dvouhodinového jednání byla předběžná dohoda a vznik synchronizovaného kalendáře, který by měl dát možnost všem pražským studentům středních škol, aby si pohodlně zajistili jaké semináře či přednášky pořádají školy v jejich okolí a mohli se jich zúčastnit. Školám tento synchronizovaný kalendář dá možnost doplnit prázdná místa na dobrovolných seminářích či přednáškách,“ říká k tomu Jakub Lhota, delegát Smíchovské SPŠ, student prvního ročníku.

ÚČAST ZÁSTUPCŮ SMÍCHOVSKÉ SPŠ NA KONFERENCI WORLD YOUNG FORUM 2019 V EGYPTĚ

Studenti čtvrtého ročníku Smíchovské SPŠ Adam Skokan a Miroslav Jára se zúčastnili v městě Sharm El v Egyptě celosvětové konference „World Young Forum 2019“.

„Byli jsme tam jako zástupci Smíchovské SPŠ a České republiky, a byli jsme jedinými občany České republiky mezi osmi tisíci účastníky z celého světa. Náklady na akci nám byly hrazeny Evropskou unií,“ sděluje k tomu Adam Skokan.

JEDNÁNÍ O SPOLUPRÁCI NA PROPAGACI STRATEGIE 2030+ NA MŠMT

V pátek 10. ledna 2020 se uskutečnilo na MŠMT jednání o spolupráci na propagaci Strategie 2030+. Za MŠMT byl přítomen Jaromír Beran, ředitel kanceláře ministra školství, Iveta Valachová, vedoucí oddělení strategie a plánování a Ondřej Macura, vedoucí PR oddělení. Pozdravit přítomné přišel státní tajemník Jindřich Fryč. Za Smíchovskou SPŠ byl přítomen ředitel Radko Sáblik, vedoucí PR oddělení Michael Kalista, ředitel Mediálního domu Preslova (MDP) absolvent Tomáš Berka, vedoucí videosekce a zástupce ředitele MDP student Daniel Fric, šéfredaktor časopisu MDP student Adam Pelej a editor časopisu MDP student Lukáš Kavalír. „Domluvili jsme se, že je oboustranný zájem na vzájemné spolupráci a ke konkrétním aktivitám se uskuteční další schůzky. Jsme rádi, že můžeme být v propagaci Strategie 2030+ partnerem ministerstva, zároveň je to pro nás velký závazek,“ říká k tomu Tomáš Berka.

JEDNÁNÍ ZÁSTUPCŮ SMÍCHOVSKÉ SPŠ NA VÝBORU PRAHY PRO VZDĚLÁVÁNÍ

Ve čtvrtek 9. ledna 2020 se na Nové radnici zúčastnili za Smíchovskou SPŠ jednání Výboru pro vzdělávání ředitel Radko Sáblik a absolvent Petr Štěpánek.

„Bohužel se předchozí jednání výboru protáhlo a tak nás dost tlačil čas, abychom stihli začátek třetího Dne otevřených dveří na naší škole. Ale i tak jsem stačil spolu s panem ředitelem představit některé naše velké projekty, a pan ředitel pak i Strategii 2030+. Myslím, že jsme členy výboru zaujali,“ hodnotí akci Petr Štěpánek.

NATÁČENÍ MEDIÁLNÍHO DOMU PRESLOVA NA SLAVNOSTNÍM SETKÁNÍ ŘEDITELŮ STŘEDNÍCH ŠKOL

V úterý 7. ledna 2020 se konal Slavnostní přípitek radního Prahy pro školství s řediteli pražských středních škol v rezidenci primátora na Radnici Prahy. Za Smíchovskou SPŠ byl přítomný ředitel Radko Sáblik a studentský zpravodajský tým Mediálního domu Preslova ve složení redaktor Vojtěch Linha, kameramani Daniel Fric a Martin Kimla, fotografové Kamila Sedláčková a Petr Tajovský. Studenti natočili rozhovory s těmito osobami: Vít Šimral, radní Prahy pro školství, Jan Čížinský, poslanec a starosta Prahy 7, Drahoslav Matanoha, ředitel Střední školy technické Zelený pruh, Jitka Kmentová, ředitelka Gymnázia na Zatlance, Milan Vorel, ředitel SPŠ Weilova, Mariana Čapková, předsedkyně Výboru Prahy pro vzdělávání a Radko Sáblik, ředitel Smíchovské SPŠ

„Vaši studenti byli vážně skvělí, opravdoví profesionálové. Je vidět, že je umíte dobře motivovat,“ sdělil řediteli Smíchovské SPŠ poslanec Jan Čížinský. Přístupu studentů kvitovali i další účastníci rozhovorů.

JEDNÁNÍ ZÁSTUPCŮ SMÍCHOVSKÉ SPŠ NA VÝBORU PRAHY PRO VZDĚLÁVÁNÍ

Ve večerních a nočních hodinách ve středu 8. ledna 2020 se v prosklené kopuli Česko-německé obchodní a průmyslové komory ČNOPK ve Štěpánské ulici uskutečnilo novoročního setkání Aspen Institute Central Europe. Za Smíchovskou SPŠ byli na večírku přítomni ředitel Radko Sáblik a zpravodajský tým Mediálního domu Preslova ve složení absolvent Michael Kalista jako redaktor, studenti Thanh Hoang Tien jako kameraman a Filip Reiniš jako fotograf.

Rozhovory byly pořízeny s těmito osobami: Jan Delong, knihovník Třinecké knihovny, Jan Lukačevič, inženýr astrolog, Miky Škoda, zakladatel X-Challenge, Dita Přikrylová, zakladatelka Czechtas, Marie Salomonová, předsedkyně organizace Nevypusť duši, Jiří Schneider, ředitel Aspen Institutu.

„Moc se nám líbí projekt Vašich studentů, budu se těšit na výstupy jejich práce,“ vyjádřila se Dana Baschová, Deputy Executive director Aspen Institut.

„Je opravdu osvěžující a inspirující vidět hrdého

ředitele školy, který naslouchá studentům, umí je zapojit a nejen, že se inovací nebojí, ale jde příkladem v tom, jak je podporovat a aplikovat,“ netajil obdiv k aktivitám Smíchovské SPŠ Miky Škoda, představitel X-Challenge a LeapMakers.

„Moc ráda jsem poznala ředitele a studenty Smíchovské střední školy. A také projekty, které na škole děláte. Budeme moc rádi za zaslání výstupů z večírku a určitě budeme také rádi spolupracovat i v budoucnu,“ sdělila své přání Martina Nádvorníková, manažerka Aspen Institutu.

SETKÁNÍ PARTNERŮ CMB CIIRK, VÝZNAMNÉ ZAPOJENÍ SMÍCHOVSKÉ SPŠ DO MEZINÁRODNÍ KONFERENCE

Ve čtvrtek 23. ledna 2020 proběhlo setkání partnerů Centra města budoucnosti Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky (CMB CIIRK). Za Smíchovskou SPŠ se ho zúčastnil ředitel Radko Sáblik a pan profesor Jan Tesař.

Vedoucí CMB pan architekt Michal Postránecký oznámil, že počítá s tím, že se Smíchovská SPŠ a její studenti zapojí významně do připravované mezinárodní konference, která se uskuteční ve středu 22. dubna a čtvrtek 23. dubna 2020 v pražském Mánesu. Na konferenci se počítá s účastí cca 600 hostů, zástupců různých ambasad, politiků, představitelů firem z Česka i zahraničí.

Vedoucí CMB také navrhl, aby studenti z Mediálního domu Preslova vytvořili profily pro partnery CMB, kteří se konference zúčastní. Smíchovská SPŠ by dále měla v Rytířském sále Mánesa zajistit studentskou zónu, je v jednání prezentace studentů ČVUT s jejich projektem Formule. Studenti Smíchovské SPŠ by měli působit také jako pořadatelé, předpokládá se rovněž stánek Smíchovské SPŠ s její prezentací. Reportáž z konference a rozhovory s významnými hosty bude pořizovat zpravodajský tým Mediálního domu Preslova.

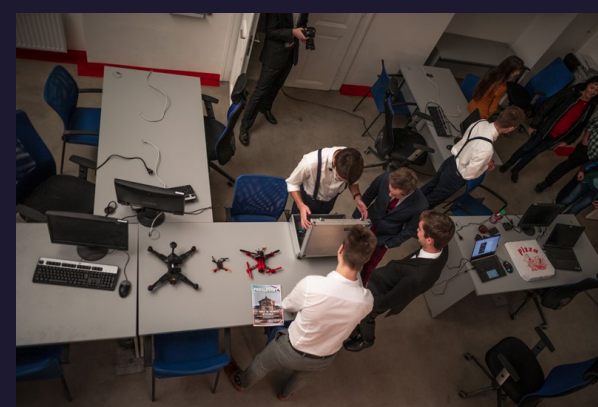
Smíchovská střední průmyslová škola

SSPŠ

FOTOREPORTÁŽ

NÁVŠTĚVA PROFESORA DRAHOŠE A LEDNOVÉ DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

KAMILA SEDLÁČKOVÁ
A TÝM MDP

**REDAKCE
ČASOPISU**

ČASOPIS PRESLOVINY

MEDIÁLNÍ DŮM PRESLOVA

SMÍCHOVSKÁ STŘEDNÍ PRŮMYSLOVÁ ŠKOLA

PRESLOVA 72/25

PRAHA 5 - SMÍCHOV

150 21

ČÍSLO 02/2020

NÁKLAD: 200 KS

TISK: JEDNODUSE.CZ - ART D - GRAFICKÝ ATELIER ČERNÝ S. R. O.

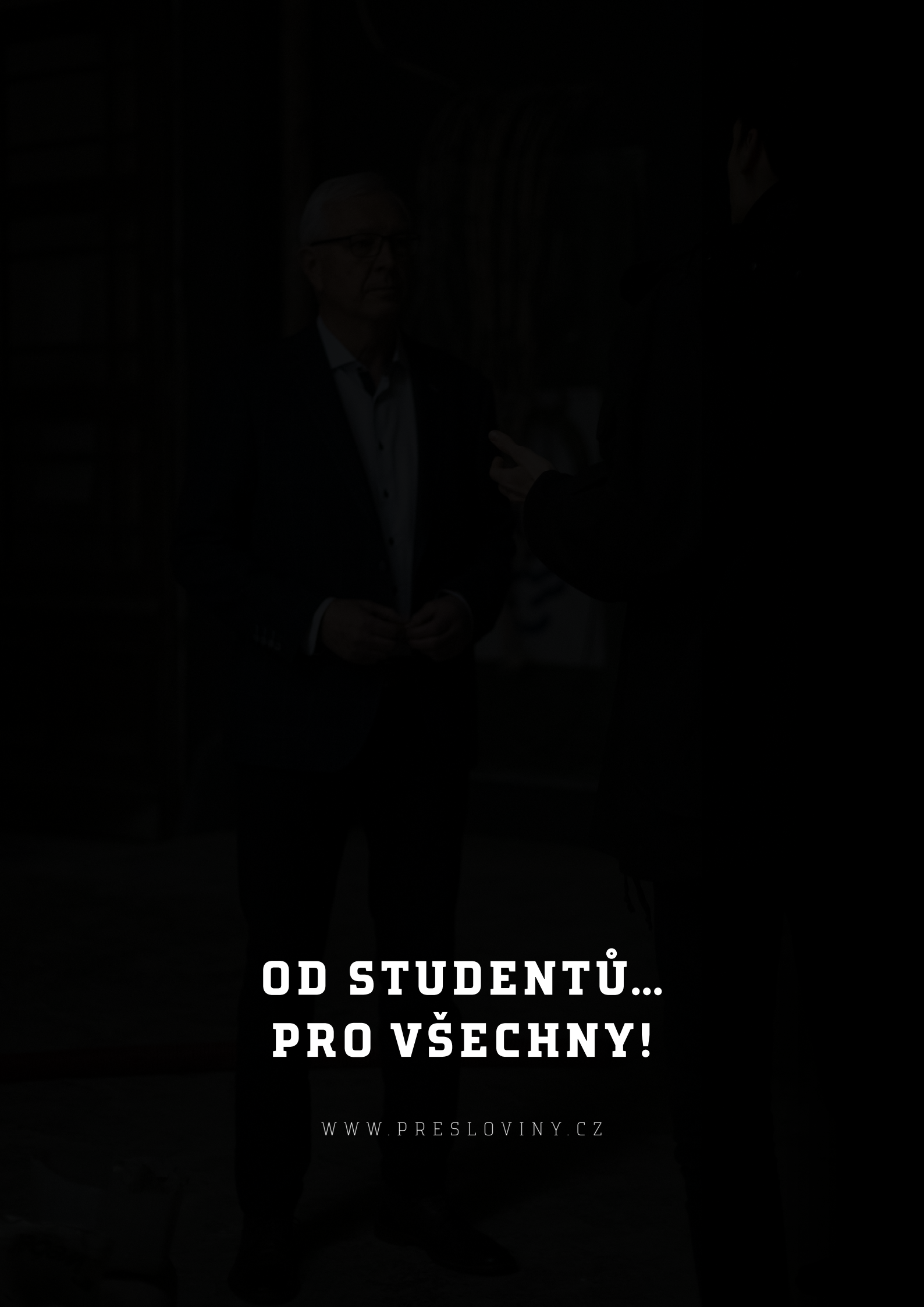
Facebook Twitter PRESLOVINY
WWW.PRESLOVINY.CZ
REDAKCE.PRESLOVINY@GMAIL.COM

Preslovininy.cz

Smíchovská střední
průmyslová škola

**OD STUDENTŮ...
PRO VŠECHNY!**

WWW.PRESLOVINY.CZ